

ทำอย่างไรดี เมื่อลูกสอบตก

โดย อ.ธณภณ

เหมาะสำหรับ: ผู้ปกครอง

บทความนี้มีแรงบันดาลใจ มาจากผู้แต่งได้รับคำถามมากมาย มาจากผู้ปกครองหลายๆท่าน ที่มักจะเข้ามาขอคำปรึกษา ถึงประเด็นว่า ทำไมลูกของตน จึงสอบตก วิธีการแก้ปัญหา สาเหตุต่างๆ ซึ่งแต่ละคนก็จะมีปัญหาแตกต่างกันออกไป แต่ในภาพรวมคือ ลูกของตน สอบตก หรือไม่ได้เป็นอย่างที่หวัง

ก่อนที่จะมาวิเคราะห์กันในแต่ละมุมต่างๆ จะขอแบ่งภาพรวมของประเด็น ของสาเหตุ รวมถึงปัจจัยต่างๆ (รู้สาเหตุ รู้วิธีการแก้) แต่ในที่นี้จะขอพูดถึงปัจจัยที่สามารถควบคุมได้ นั่นคือ ปัจจัยของเด็ก กับ ปัจจัยของผู้ปกครอง ก่อนที่จะ

เข้าถึงประเด็นของสาเหตุต่างๆ

ต้องทำความเข้าใจในตอนแรก

ก่อนว่า อยากรู้ถึงเรียกว่าสอบตก อยากรู้ถึงเรียกว่าสอบผ่าน ผู้ปกครองส่วนใหญ่มักจะกะเอาจาก เกณฑ์ของคะแนน เช่น คะแนนวิชาภาษาอังกฤษ เต็ม 100 ลูกสอบได้ 40 ถือว่าสอบตก

หรือ ได้เกรด 0 ซึ่งผมขอบอกว่าเกณฑ์การดูจากคะแนนนั้น เป็นเกณฑ์ที่เอาไว้ดูคร่าวๆเท่านั้น ไม่ได้เป็นการบอกอย่างแท้จริง สมมุติว่า ลูกของท่านสอบวิชาภาษาอังกฤษกับวิชาคณิตศาสตร์ จากคะแนนเต็ม 20 นักเรียนสอบได้ 9 คะแนน ในขณะที่เด็กส่วนใหญ่ในห้อง ได้คะแนนอยู่ระหว่าง 0-6 คะแนน เป็นท่าน ท่านคงคิดว่า ลูกของท่านสอบตก แต่ผมกำลังจะบอกว่า ลูกของผมสอบผ่านครับ ในขณะที่ผลสอบวิชาคณิตศาสตร์นักเรียนได้ 11 คะแนน ในขณะที่เด็กในห้องส่วนใหญ่ได้ 15-20 คะแนน ท่านอาจจะบอกว่า ลูกสอบได้ แต่ผมกำลังจะบอกว่า ลูกของผมสอบตกครับ ใช่ครับ ผมกำลังจะบอกว่า การจะดูว่าสอบตกหรือสอบผ่านนั้น จะต้องดูที่คะแนนที่จะต้องเทียบกับคนส่วนใหญ่ในห้อง หรือว่าในระดับชั้น นั้นเอง ดังนั้นผู้ปกครอง อย่าไปเครียดเลยครับ กับการสอบที่นักเรียนทั้งชั้นตก (รวมถึงลูกคุณด้วย) ที่ต้องมานั่งก้มใจน่าจะเป็นกรณีที่ ลูกเราได้คะแนนน้อยกว่าเพื่อนๆเกือบทุกคนในชั้นเสียมากกว่าครับ

สาเหตุที่ลูกสอบตก หรือ สอบไม่ได้อย่างที่หวังไว้ (สาเหตุที่ควบคุมได้)

เด็กขี้เกียจ – อันนี้ตรงตัว เป็นสาเหตุหลักที่สุด และน่ากลัวที่สุด เนื่องจากปัจจุบัน พ่อแม่หลายท่านเลี้ยงลูกแบบไขว่หน้าไขว่หลัง ทำให้ลูกทุกอย่าง จนเด็กทำอะไรไม่เป็น แม่กับลูกเหมือนสลัดกัน เด็กบางคนทวาดแม่ อยากจะได้ไอ้โน้น อยากจะเอาไอ้ นี้ ไม่อยากเรียน ฉะนั้นไปเที่ยว ใครจะทำไม

ประเด็นของเด็กขี้เกียจ กับประเด็นที่เด็กเอาแต่ใจ จะมีความคล้ายกัน นั่นคือ ลูกไม่เรียน ลูกไม่ทำการบ้าน พ่อแม่ ก็ไม่ว่า ประมาดว่า จะขี้เกียจ ก็ตามใจจะจะ จะเล่นเกมสักก็ไม่ใช่ไร จะ BB จะแซท ก็ได้นะลูก งานนี้จบข่าวครับ เมื่อพ่อแม่ตามใจ ลูกจึงขี้เกียจไปหมดทุกเรื่อง แม่แต่ข้าว ยังไปซื้อเองไม่เป็น ไปกินข้าวกับคนอื่น คดข้าวใส่จานเอง ยังขี้เกียจทำ ต้องให้คนอื่นทำให้ แล้วนับประสาอะไร กับการอ่านหนังสือ ที่แสนน่าเบื่อหน่าย ละวิธีการแก้ไข คงจะไม่ใช้ที่ตัวลูก แต่กลับกลายเป็น ต้องแก้ที่ผู้ปกครอง นั่นแหละ นั่นคือ อย่าตามใจลูกมากจนเกินไป ต้องมีวินัยกับลูก ต้องสอนให้ลูก คิดและทำด้วยตัวเอง การตามใจต้องมีขอบเขต ทุกคนรักลูก แต่ความรักที่ถูกต้อง และหวังดีจริงๆ นั่นคือ การที่จะต้องฝึกให้ ลูกสามารถเอาตัวรอด เองได้ เมื่อคุณจากพวกเขาไป ต้องฝึกให้เค้า เป็นคนมีความรับผิดชอบ ยยัน และเป็นคนดีครับ

ไม่สนใจเรียน – ประเด็นนี้แตกต่างจาก ประเด็นของเด็กขี้เกียจ เพราะ *ไม่ได้เป็นเด็กขี้เกียจ แต่ขยันที่จะทำอย่างอื่น มากกว่าจะสนใจเรียน* เช่น ชอบเล่นเกม เล่นกีฬา เล่นดนตรี เล่น BB หรืออ่านหนังสือก็จะอ่านแต่หนังสือการ์ตูน จริงๆแล้วประเด็นนี้ ไม่ค่อยน่ากังวลเท่าไร เพราะเด็กก็มีความตั้งใจอยู่ในตัวเอง (เพียงแค่ชอบที่จะตั้งใจคิดเรื่อง) เพราะเด็กแบบนี้ หากมีเหตุผลกับเค้าเพียงพอ ก็พอที่จะปรับตัว ค่อยๆหันหน้ามาอ่านหนังสือ และแบ่งเวลาเข้าหาการเรียนได้ แต่ผู้ปกครองก็ต้อง พยายามที่จะ พูดด้วยเหตุผลกับเขาเหล่านั้น และอาจจะต้องใช้เวลาพอสมควร ที่จะทำให้พวกเขาค่อยๆปรับตัว เข้าหาการเรียน

การคบเพื่อน – สิ่งสำคัญประเด็นหนึ่งที่ อาจจะทำให้ลูกหลอน เปลี่ยนได้จากหน้ามือ เป็นหลังเท้า นั่นคือการคบเพื่อน เพราะวัยรุ่นมักจะเป็น ไปตามเพื่อน เพื่อนนอน ข้าก็นอน เพื่อนโดด ข้าก็โดด เพื่อนลอก ข้าก็ลอก เพื่อนตลก ข้าก็ตลก (สอบได้เป็นเรื่องตลก สอบตกเป็นเรื่องของกลุ่ม ข้ามีเพื่อน!!!) เป็นสาเหตุที่แก้ไขได้ยากมากที่สุด รองจากประเด็น ของเด็กขี้เกียจ เพราะ วัยรุ่นจะเป็นวัยที่ ตามเพื่อนมากกว่า ตามพ่อแม่ การแก้ไขคงไม่มีนอกเสียจากการ เปลี่ยนโรงเรียน เปลี่ยนห้อง เปลี่ยนสังคมใหม่ๆ แน่แน่นอนว่า แค่นี้ก็น่าจะพอแล้ว ะไรก็เปลี่ยน ๆ ๆ และก็เปลี่ยน แต่ **สิ่งที่ดีที่สุด คือการป้องกัน** พยายามอบรม เมื่อลูกยังเด็กอยู่ (ระดับประถม อย่าให้เกินจากนี้) พยายามบอกว่า *อะไรควร ไม่ควร อะไรถูก อะไรผิด* ให้เห็นถึง คนประเภทใด ควรคบ ควรเข้าหา ดังนั้น วิธีแก้ไม่มี มีแต่ป้องกัน เหมือนกับโรคเอดส์นั่นแหละครับ

ระดับสติปัญญา – ตรงตัวเลย แต่จัดเป็นส่วนน้อย ต้องยอมรับ และพยายามทำความเข้าใจ ปัจจุบันการแพทย์ก้าวหน้าขึ้นมาก เด็กที่ตอนคลอดออกมา ที่ค่อนข้างอ่อนแอ ก็สามารถทำให้ รอดชีวิตได้มากขึ้น แต่เด็กที่โตขึ้นมา จะมีปัญหาด้าน IQ เป็นเด็กที่มีพัฒนาการค่อนข้างช้า อย่างไรก็ตาม **วิธีการแก้ไข สามารถทำได้ แต่เพียง การจัดการเรียนเพิ่มเติม (เรียนพิเศษเพิ่มมากขึ้น)** แต่ก็ต้องมีการจัดการ การพักผ่อนที่ดี สนับสนุนลูกไปใน ด้านที่เขาถนัด /เขาชอบ การเรียนพิเศษ **แต่มีสิ่งที่ยากจะแนะนำคือ พยายามฝึก EQ ของเขาให้มากๆ** เพราะถึงแม้ว่าลูก อาจจะหัวไม่ดี แต่ถ้าฝึกให้เขามี ความรับผิดชอบ เป็นคนที่รู้จักหน้าที่ รู้จักการควบคุมอารมณ์ ก็ไม่น่าจะเป็นห่วง มากนัก เพราะเมื่อเขาโตขึ้น อาจจะเรียนไม่เก่ง แต่ก็มีโอกาสมากที่จะประสบความสำเร็จในการทำงาน เป็นที่รักของเพื่อนฝูง เอาชีวิตรอดแน่นอน